

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของระดับความใกล้ชิดระหว่างคู่รัก และการรับรู้คุณภาพของผลงาน ที่มีต่อการประเมินคุณลักษณะของตนเองด้านความสัมพันธ์ คุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ และเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ผู้ร่วมการวิจัยจำนวน 180 คน ได้ทำแบบวัดระดับความใกล้ชิด แบบประเมินคุณลักษณะของตนเองด้านความสัมพันธ์ แบบประเมินคุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ และแบบประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ผู้ร่วมการวิจัยแบ่งออกเป็นคู่ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมากหรือน้อย ในสถานการณ์ด้านการเรียนหรือการทำงาน และมีผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง ผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเอง หรือกลุ่มควบคุม ทั้งหมด 12 เงื่อนไข หลังจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ในด้านการเรียนคู่ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก และรับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของคู่รักมากกว่าผู้รับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แต่มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการทำงานมีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน
2. ในด้านการเรียนคู่ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก และรับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$, $p < .001$ และ $p < .05$ ตามลำดับ) ส่วนในด้านการทำงานมีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และการประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน
3. ในด้านการเรียนคู่ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก และรับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเอง มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม ส่วนในด้านการทำงานมีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รักมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ และ $p < .01$ ตามลำดับ) แต่มีคะแนนการประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน
4. ในด้านการเรียนผู้รับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง และมีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$, $p < .001$ และ $p < .01$ ตามลำดับ) ส่วนในด้านการทำงานมีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของคู่รัก และการประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ และ $p < .001$ ตามลำดับ) แต่มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองไม่แตกต่างกัน
5. ในด้านการเรียนและด้านการทำงาน ผู้ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันน้อย และรับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างจากผู้รับรู้ว่าคุณภาพผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเองและกลุ่มควบคุม
6. ในด้านการเรียนและในด้านการทำงานคู่ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก มีคะแนนการประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รัก และประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักมากกว่าผู้ที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

This study examined the effect of interpersonal closeness and performance on affirmation within romantic relationship. One hundred and eighty participants completed measures of closeness, relationship-related self-appraisals, relationship-related partner-appraisals, and relationship events. They were classified as high or low in closeness, in study or work situations, with upward comparison, downward comparison or control group. They were divided into twelve conditions. Participants' scores were analyzed using contrast and two-way ANOVA.

Results show that:

1. In study situation, high closeness partners with upward comparison rate relationship-related partner-appraisals significantly more positive than those with downward comparison ($p < .01$). There are no significant differences in the ratings of relationship-related self-appraisals and relationship events. In work situation, there are no significant differences in the ratings of relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events.
2. In study situation, high closeness partners with upward comparison rate relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events significantly more positive than control group ($p < .05$, $p < .001$, and $p < .05$ respectively). In work situation, there are no significant differences in the rating of relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events.
3. In study situation, there are no significant differences in the ratings of relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events between high closeness partners with downward comparison and control group. In work situation, high closeness partners with downward comparison rate relationship-related self-appraisals and partner-appraisals significantly more positive than control group ($p < .05$, and $p < .01$ respectively).
4. In study situation with upward comparison, high closeness partners rate relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events significantly more positive than low closeness ($p < .001$, $p < .001$, and $p < .01$ respectively). In work situation with upward comparison, high closeness partners rate relationship-related partner-appraisals and relationship events significantly more positive than low closeness ($p < .05$, and $p < .001$ respectively).
5. In both study and work situations, the ratings of low closeness partners with upward comparison on relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events do not differ significantly from downward comparison and control group.
6. In both study and work situations, high closeness partners rate relationship-related self-appraisals, partner-appraisals and relationship events significantly more positive than low closeness partners.